

I. Czy w dziejach Polski Ludowej dostrzega Pan/Pani tematy dotychczas pominięte? Prosiłbyśmy o wysunięcie postulatów badawczych.

Z uwagi na moje zainteresowania stosunkami międzynarodowymi i dziejami idei bliskie są mi tematy z zakresu Polski Ludowej, które wiążą się z jej recepcją świata zewnętrznego i *vice versa*. A zatem postulowałabym uwzględnienie w przyszłości, oczywiście w miarę możliwości, następujących zagadnień:

- Polityka wobec mniejszości narodowych, etnicznych i religijnych, ich języka i dziedzictwa kulturowego;
- Stosunek do obu integracji europejskich; ideologia i polityka;
- Polityka historyczna wewnętrzna i wobec świata zewnętrznego;
- Filozofia historii; analiza historiografii, oficjalnych zjazdów historyków, polemik pod kątem koncepcji, metodologii i wizji oraz recepcji obcej historii.

II. Jaką rolę w warsztacie badawczym historyków, zajmujących się dziejami Polski Ludowej, odgrywają, a jaką winny odgrywać, różne kategorie źródeł?

Poza tradycyjnymi źródłami w większym stopniu należałoby uwzględnić wyniki badań interdyscyplinarnych. Dzieła sztuki, literatura piękna, reportaże i wspomnienia z podróży po Polsce stanowią dla tego okresu ważny element poznawczy. Wiarygodna ocena polityki wobec europejskiego dziedzictwa kulturowego na ziemiach polskich wymaga uwzględnienia wspomnień m.in. muzealników, szczególnie z pierwszych lat po wojnie. Paradoksalnie, tzw. rewizjonistyczne ośrodki badań wschodnich w Niemczech (Ostforschung) m.in. w Marburgu posiadają ogromne, cenne dla historii powojennej zbiory dokumentacji z polskich ziem zachodnich, niewykorzystanej w polskich badaniach.

III. Czy w Pana/Pani warsztacie naukowym wykorzystuje Pan/Pani monografie i wydawnictwa źródłowe dotyczące historii Polski Ludowej, opublikowane przed 1989 r. – i dlaczego?

Z uwagi na zakres moich zainteresowań i badań wykorzystuję je w nikłym stopniu. Co nie znaczy, że ich chętnie nie czytam. Sięgam do nich głównie w celach porównawczych.

IV. Jaką nazwę okresu 1944/45–1989 uważa Pan/Pani za odpowiednią – Polska Ludowa? PRL? Peerel? Rzeczpospolita Druga i Pół? Polska pod okupacją sowiecką? Ewentualnie prosimy o własne propozycje.

Pozostałabym przy takiej nazwie, jaka oficjalnie obowiązywała, a więc: PRL. Wszelkie mutacje i przeróbki są wynikiem aktualnej ideologii i orientacji poli-

tycznej. Dla przyszłych pokoleń byłyby więc tylko elementem obecnej polityki historycznej.

V. Czy opublikował(a) Pan/Pani także jakieś prace naukowe dotyczące innych okresów dziejów Polski lub z zakresu dziejów powszechnych? (Oczywiście możliwa jest odpowiedź: nie dotyczy).

Nie dotyczy

VI. Prosimy wymienić nazwiska historyków zajmujących się dziejami Polski Ludowej, których uznaje Pan/Pani za autorytety naukowe.

Marcin Kula, Jerzy Jedlicki, Andrzej Paczkowski, Tomasz Szarota, Wiesław Władyka.

Prof. dr hab. Anna Wolff-Powęska jako historyk bada dzieje idei i myśli politycznej. Studiowała w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Stopień doktora uzyskała w 1970 r., stopień doktora habilitowanego w 1980 r., tytuł profesora nadzwyczajnego w 1986 r., a profesora zwyczajnego w 2007 r. W latach 1969–2007 pracowała w Instytucie Zachodnim (do 2004 r. była jego dyrektorem). Obecnie pracuje w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM. Ostatnie publikacje: *Oswojona rewolucja. Europa Środkowo-Wschodnia w procesie demokratyzacji*, Poznań 1998; *A bliźniego swego... Kościoły w Niemczech wobec „problemu żydowskiego”*, Poznań 2003; *Między Renem a Bugiem w Europie*, Wrocław 2004.
